

Vakantie Dordogne Zuid Frankrijk 2012 deel 2

De volgende dag gaan we gezamenlijk lunchen in een bistro. Eigenlijk willen wij een dag eerder, maar de bistro is volgeboekt. De bistro is een familiebedrijfje. Nadat we de bestelling is opgenomen, nemen wij ons bord mee naar binnen waar een uitgebreid lopend buffet is. We kunnen zoveel als we willen opscheppen, alvorens wij aan de hoofdmaaltijd beginnen. De Fransen eten tussen de middag warm.

De avonden zijn erg gezellig nadat wij ons buikje rond hebben gegeten aan het heerlijke eten. In hun huiskamer hebben zij een monitor zodat wij ongezien de zwerfkatten kunnen zien eten. De eikelmuis (Loir) laat zich pas zien om 22.00 uur. Het is een bijzondere muis met grote oren en een dikke lange

staart. Hij trippelt geluidloos langs de dakspanten van de galerij. Hij eet vegetarisch, maar wil weleens ongezien snoepen van de brokjes van de katten. Een grote mand met walnoten staat voor hem klaar. Wij houden ons doodsstil. Zo nu en dan

verdwijnt hij in een opening bij de muur om daarna weer tevoorschijn te komen. Intussen kijken Xenia en ik naar de ondergaande zon en naar de schitterende sterrenhemel en gaan zelfs daarvoor naar hun grasveld.

Over 'huisdieren' gesproken: de muskusrat wil zich ook tegoed doen aan het voer voor de vogels. Gerard heeft deze zodanig bedekt dat alleen de vogels erbij

kunnen. Op een dag zien we twee waterhondjes (Poule d'eau) zwemmen in de grootste vijver. Ze zijn erg schuw en zodra we wat dichterbij komen, duiken ze onder water. Dan zijn er natuurlijk ook aalscholvers (Cormoran) die in de winter in de vijvers duiken op zoek naar vissen. Deze heb ik niet gezien en ik denk aan mijn vijvertje dat zorgvuldig is beschermd tegen reigers.

Voor het huis hebben ze een kleine moestuin. Er is geen selderie te koop in Frankrijk en Xenia laat zien dat ze van zaden toch plantjes in een pot heeft kunnen kweken. Verder staan er partytomaten en gewone tomaten, die

wij heerlijk bij de maaltijd krijgen. Peter ontdekt in de avond een grote Pad met een enge dikke kop. Hij heeft zich verscholen tussen de pisangbomen.

We gaan weer op stap, deze keer naar Monteton (vertaald: mijn tepel) om het mooie uitzicht te bekijken. Daar staat ook een mooie kerk en overblijfselen van een kasteel, dat gedeeltelijk is omgebouwd in een restaurant.

De moderne stoelen op het terras detoneren de mooie omgeving. Als je op het terras van het restaurant zit, heb je helaas uitzicht op het kerkhof van Monteton. Geen leuk uitzicht dus en hoewel het restaurant open is voor een drankje, maken we er geen gebruik van.

Voor de kerk en in de omgeving ervan is het mooi gerestaureerd evenals de

straten waar we toch nieuwsgierig wandelen. Men is nog niet klaar met de renovatie en eigenlijk vinden wij het oude authentieke veel mooier.

We rijden terug naar Eymet en hebben op een terras wat gedronken. Het is een hoekrestaurantje met uitzicht op een plein. Ik ril, want er waait een frisse wind. Natuurlijk kunnen wij ook binnen zitten, maar op het buitenterras kan ik mijn sigaretje roken. Ik bestel een glas wijn en er wordt toch een bel van een glas ingeschonken! Dat drink je niet een-twee-drie op. We kunnen ook vis en chips bestellen, maar we

hebben nog geen trek. Verder is het er leuk om watching the world goes by te zien. Aan de overkant komt een mobiele snackbar en stalt zijn auto op z'n gemak op het plein. Verder haalt hij twee uitstalborden waarop reclame staat dat je bij hem vis en chips kunt kopen vlak bij de auto. Hij haalt een elektrische snoer, slingert daarmee over de straat en steekt vlak naast ons de stekker in het stopcontact van het restaurantje. Waarschijnlijk heeft hij een deal gemaakt met het restaurant.....

Xenia zorgt er altijd voor om op tijd thuis te zijn voor het bereiden van de avond maaltijd. Meestal eten we rond 19.30 uur.

We gaan nu naar Nicole. Een heel klein plaatsje na de plaats Tonneins op weg naar Aiguillon en Agen. Richting Panorama gereden en we komen steeds hoger en hoger met flinke haarspeldbochten.

's Morgens heeft het heel hard gewaaid en we willen graag de parasailers zien. Boven aan de berg gaat de wind liggen, maar enkele parasailers doen heel erg hun best om te sailen. Het lukt uiteindelijk enkelen toch, ondanks de weinige wind die er staat. We beklimmen een uitkijktoren en zien een prachtig panorama. Bij de afdaling van een van de parasailers hebben wij, op een bankje gezeten, ons hart vastgehouden dat de sailer niet bovenop een rijdende trein neerkomt. De sailer komt neer op een

soort sportveldje en wordt later afgehaald door een auto. We blijven lang kijken en ik krijg er niet genoeg van. Hoe gezellig is het om met een kleine picknick te eindigen die Xenia als verrassing in de achterbak heeft verborgen.

We stoppen bij de rivier de Garone met een zandbank en flats die ietwat slordig tegen elkaar aanleunen.

Eind van de middag komen er twee logé's. Het wordt druk aan de etenstafel. Er zijn al twee tieners die in de buurt op kostschool zitten en voor straf een paar dagen van school zijn geschorst. Geen van beiden vinden het een straf, in tegendeel. Ze zijn met de auto gekomen zodat ze niet afgehaald of gebracht

moeten worden. Ze gaan lekker op stap in Bordeaux en laten weten dat ze niet

voor lunchtijd terug zijn. Zo nu en dan leren ze tussen de bedrijven door, maar uitgaan naar de bioscoop of iets anders, heeft toch wel hun prioriteit.

Een vliegende kraai vangt altijd wat. In het rustieke hoekje heeft Gerard brokken hars op de balustrade staan. Ik mag zelf uitzoeken welke ik hebben wil. Nu prijkt die in mijn vitrinekast.

Dan komt de dag waar ik naar uitgekeken heb. We gaan naar de antiekmarkt vide grenier in La Gupie waar Gerard voor een habbekrats z'n slag slaat, maaaaar het regent pijpenstelen. Van te voren filosoferen wij dat het wel niet druk zal zijn met dit weer, maar we gaan toch

met twee auto's daarheen. De drukte valt tegen, gezien het aantal auto's die langs de weg geparkeerd staan. De marktluitjes hebben hun waren veelal bedekt met plastic, sommige niet. Ik zie een schattig porseleinen potje bestaande uit schotelletje, bakje en dekseltje. Peter gaat tawar op de prijs. Het potje wordt zorgvuldig in kranten gewikkeld. We lopen verder de vrij grote markt op. Ik zie ook nog een steelpannetje en wanneer ik dat

omdraai zie ik een klok op de onderkant. Peter is nergens te bekennen en ik loop terug op zoek naar onze groep. Er is een speciale standplaats voor antieke auto's. Eén maakt een proefrit en schor toeterend rijdt die uit de rij. Peter is helemaal gefascineerd.

Inmiddels ben ik drijfnat geworden, want Peter heeft de paraplu. Onder moeders paraplu is er niet bij omdat we onafhankelijk van elkaar de kramen links en rechts van de straat bekijken. Ik heb daarna de moed niet meer om terug te gaan naar het bewuste stalletje.

Op een bepaalde plek staat een grote etenstafel waar je te eten of te drinken kan gebruiken wanneer je iets hebt gekocht op de markt,

maar de tafel is nat en niet gedekt. Niemand maakt er gebruik van. Een leuk is idee het wel en ik vraag mij af hoe druk en gezellig het geweest moet zijn tussen de Fransen of andere buitenlanders te zitten met mooi weer.

Bij de laatste maaltijd heeft Xenia een perentaart gebakken waarin een poppetje in verstopt zit en ook de oven in kan. Wie een stuk van de taart krijgt met het poppetje, is de koning van de avond en krijgt een kroontje. Laat haar echtgenoot De Koning als achternaam hebben. Ik krijg deze taart met alles erop en eraan, behalve de taartbodem, mee naar huis. Wel zo leuk voor onze kleinkinderen dan pannenkoeken of poffertjes.

De koek is op en we gaan naar Nederland. Gerard rijdt deze keer mee om ons uit te zwaaien. Xenia pakt toch de toeristische route en wijst hier en daar aan waar we zijn geweest. Zij is een perfecte gids. Herken je nog die supermarkt, vraagt ze aan mij, waar Peter en ik boodschappen hebben gedaan? Ik ben de winkel uitgegaan en op de parkeerplaats in het zonnetje gaan zitten. Binnen draait de airco op volle toeren.

In tegenstelling in Nederland, kan Peter geen stoelen in het vliegtuig reserveren. Wat maakt het eigenlijk uit voor zo'n korte vlucht.

Het zonnetje schijnt weer volop en eigenlijk ietwat gehaast nemen wij afscheid. Ze heeft voor onderweg in het vliegtuig twee soorten kleine lempers gemaakt, de een gevuld

met abon gerold in een pisangblad en de andere met iets speciaals in plasticfolie. Ook voor elk van ons appelsap. We zijn van plan om rustig bij het restaurantje in de zon te zitten en een souvenirwinkelletje te bekijken. Dan wordt er

omgeroepen dat de passagiers richting Rotterdam moeten inchecken. We geven daaraan gehoor, maar achteraf is dat niet nodig geweest. Eenmaal door de douane kan je niet naar buiten, zoals in Rotterdam La Hague Airport.

Wanneer we zijn geland in Nederland en naar het gebouw

lopen, horen wij de stem van Patrick. Hij staat op het platform en tilt Emma, onze jongste kleindochter omhoog. Wij zwaaien terug en wat is het een verrassing de kleine meid weer te zien die bij de draaideur een van haar dansjes laat zien.

Om 18.00 uur zijn wij weer thuis en ook Turkije is dolgelukkig ons weer te zien. Ze is fantastisch goed verzorgd door onze buurman.

Voor info kunnen jullie terecht op hun website:

<http://www.raja-homes.com>

Mila Boom-Schenkhuizen

Einde

